

880**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 21 czerwca 2002 r.

w sprawie badań lekarskich osób zatrzymanych przez Policję.

Na podstawie art. 15 ust. 9 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 731) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobie zatrzymanej przez Policję, zwanej dalej „osobą zatrzymaną”, udziela się niezwłocznie pierwszej pomocy medycznej lub poddaje niezbędnym badaniom lekarskim w przypadku, gdy osoba ta znajduje się w stanie zagrażającym życiu lub zdrowiu, w szczególności gdy osoba ta:

- 1) ma widoczne obrażenia ciała lub utraciła przytomność,
- 2) oświadcza, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia,

3) żąda udzielenia jej pierwszej pomocy medycznej i przeprowadzenia niezbędnych badań lekarskich.

2. Pomocy, o której mowa w ust. 1, udziela się również, gdy z posiadanych przez Policję informacji lub okoliczności zatrzymania wynika, że osoba zatrzymana może być chora na choroby zakaźne.

§ 2. 1. Pierwszej pomocy medycznej udziela się osobie zatrzymanej lub poddaje się ją niezbędnym badaniom lekarskim, z zastrzeżeniem ust. 2, na podstawie pisemnego wniosku dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji dokonującej zatrzymania.

2. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w § 1, wniosek dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, o której mowa w ust. 1, o udzielenie pierwszej pomocy

medycznej oraz poddanie niezbędnym badaniom lekarskim osoby zatrzymanej może być złożony w formie ustnej, a następnie potwierdzony w formie pisemnej.

3. Każdy przypadek udzielenia pierwszej pomocy medycznej lub poddania osoby zatrzymanej niezbędnym badaniom lekarskim dyżurny jednostki organizacyjnej Policji, o której mowa w ust. 1, dokumentuje w książce wydarzeń tej jednostki.

§ 3. 1. Pierwszej pomocy medycznej osobie zatrzymanej udziela lub badanie lekarskie tej osoby przeprowadza lekarz najbliższego zakładu opieki zdrowotnej.

2. Przewiezienie osoby zatrzymanej do publicznego zakładu opieki zdrowotnej w celu udzielenia pierwszej pomocy lub przeprowadzenia badania lekarskiego, z zastrzeżeniem ust. 3, zapewnia Policja.

3. Jeżeli stan zdrowia osoby zatrzymanej wskazuje na potrzebę użycia do jej przewiezienia specjalnego środka transportu sanitarnego, przewiezienia dokonuje się takim środkiem, a w szczególności środkiem przygotowania ratunkowego.

4. Po udzieleniu pierwszej pomocy medycznej lub przeprowadzeniu badania lekarskiego osoby zatrzymanej lekarz wydaje zaświadczenie lekarskie o istnieniu

lub braku przeciwwskazań medycznych do zatrzymania i umieszczenia w pomieszczeniu dla zatrzymanych lub wystawia skierowanie do innego zakładu opieki zdrowotnej celem wykonania badań diagnostycznych lub leczenia. Zaświadczenie dołącza się do dokumentacji sporządzonej w związku z zatrzymaniem osoby.

5. W przypadku gdy osoba zatrzymana nie wyraża zgody na udzielenie jej pierwszej pomocy medycznej lub przeprowadzenie niezbędnego badania lekarskiego albo swoim zachowaniem uniemożliwia wykonanie tych czynności, lekarz okoliczność tę odnotowuje w zaświadczeniu lekarskim, o którym mowa w ust. 4, a dyżurny jednostki organizacyjnej Policji dokonującej zatrzymania — w książce wydarzeń jednostki.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1997 r. w sprawie trybu przeprowadzania badań lekarskich osób zatrzymanych przez Policję (Monitor Polski Nr 40, poz. 414).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik